

ROMÂNIA



**CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**  
**PLENUL**

**HOTĂRÂREA nr. 896**

din 19 septembrie 2013

Prin raportul nr. 2085/IJ/504/DIP/2013 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate cu privire la cererea de apărare a imparțialității și independenței profesionale formulată de procurorul militar Ion Vasilache din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

În cuprinsul memoriului din \_\_\_\_\_ adresat Consiliului Superior al Magistraturii și înregistrat la Inspecția Judiciară, procurorul militar Ion Vasilache a apreciat că independența profesională i-a fost afectată prin modul neprincipial și contrar legii în care procurorul șef al Secției Parchetelor Militare a înțeles să-l determine să adopte o anumită modalitate de soluționare a lucrării înregistrată sub numărul \_\_\_\_\_ ivând ca obiect o sesizare a Ministerului Apărării Naționale.

Totodată, procurorul \_\_\_\_\_ a semnalat că dispoziția procurorului șef secție, de înregistrare a lucrării mai sus menționată în Registrul de urmărire penală și supraveghere este necorespunzătoare, deoarece actul de constatare \_\_\_\_\_

Deși acest aspect i-a fost adus la cunoștință de către procurorul militar, procurorul șef secție i-a impus acestuia în mod constant să efectueze acte de urmărire penală în cauză, conduită catalogată de magistratul Ion Vasilache ca reprezentând o imixtiune.

Din cuprinsul verificărilor prealabile efectuate de către Inspekția Judiciară au rezultat următoarele aspecte:

Obiectul verificării l-a constituit reanalizarea modului de organizare și desfășurare a controlului managerial la Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, inclusiv verificarea modului de implementare a recomandărilor formulate de Corpul de Control al Primului Ministru și echipa de audit.

Prin adresa nr. \_\_\_\_\_ Direcția pentru relația cu  
Parlamentul și asistență juridică din cadrul Ministerului Apărării Naționale a transmis

Prin rezoluția din data de \_\_\_\_\_, procurorul șef secție a dispus înregistrarea materialului în registrul de cauze penale, fiind desemnat în vederea soluționării dosarului penal astfel constituit cu nr. \_\_\_\_\_ procurorul militar Ion Vasilache.

După examinarea actului de constatare, procurorul militar în referatul din 12.11.2012 a menționat că se impune anularea înregistrării cauzei din Registrul de urmărire penală și supraveghere și înregistrarea lucrării în Registrul de evidență a cererilor, reclamațiilor, sesizărilor, plângerilor și memoriilor adresate parchetului, întrucât înscrisul nu îndeplinește cerințele unei sesizări, conform art. 221 alin. (1) Cod procedură penală, nefiind fixate în raportul de control nici elementele prevăzute de art. 222 alin. (2) Cod procedură penală, pentru a putea fi în situația existenței unei plângeri.

Prin rezoluția din data de 12.11.2012, procurorul șef secție a dispus menținerea înregistrării cauzei în Registrul de urmărire penală și soluționarea acesteia potrivit Codului de procedură penală în care sunt prevăzute atât cazurile în care punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este împiedicată, cât și cazurile de trimitere în judecată sau clasare.

La data de 16.11.2012 procurorul militar a redactat un alt referat, dar și un raport prin care a solicitat ca diferența de opinie cu privire la cartarea lucrării să fie adusă la cunoștință și conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru a se dispune măsurile legale.

Prin rezoluția din data de 19.11.2012, procurorul militar șef secție a dispus soluționarea cauzei penale conform rezoluției din 02.11.2012.

Deoarece procurorul militar șef secție nu și-a argumentat legal opinia, făcând doar trimitere la rezoluția din 02.11.2012, procurorului militar Ion Vasilache, conform celor susținute, i s-a creat aparența impunerii unui anume mod de soluționare a lucrării.

Ulterior, la data de 22.11.2012, procurorul militar Ion Vasilache s-a adresat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție, informându-l cu privire la dispoziția procurorului șef secție de înregistrare a actului de control al Ministrului Apărării Naționale, ca dosar penal.

Prin adresa nr. \_\_\_\_\_ din 13 mai 2013, conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că se impune anularea înregistrării în evidența penală a actului de control, deoarece nu sunt fixate elementele prevăzute de art. 222 alin. (2) Cod procedură penală, generic nu s-a stabilit care ar fi obiectul cercetărilor.

Totodată s-a mai dispus să fie examinate aspectele susceptibile de a sta la baza unei sesizări din oficiu, să fie completate unele aspecte cu sprijinul organelor din cadrul Direcției de prevenire și investigare a corupției și fraudelor, din cadrul Ministerului Apărării Naționale, cu observarea aspectelor de procedură indicate mai sus.

Reexaminând lucrarea nr. \_\_\_\_\_ din 13 mai 2013 a adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul șef secție a constatat că nu există nici un temei legal pentru anularea înregistrării în evidența penală a dosarului penal nr. \_\_\_\_\_, urmând a se proceda la soluționarea cauzei potrivit Codului de procedură penală, așa cum a dispus prin rezoluția din 02.11.2012.

La data întocmirii raportului Inspecției Judiciare, în cauză nu se efectuaseră acte premergătoare.

2. La data de 28.11.2012, consilierul ministrului apărării naționale \_\_\_\_\_, telefonic și ulterior, la 03.12.2013 în baza unei adrese semnată în nume personal, a solicitat date cu privire la cauza nr. \_\_\_\_\_

În argumentarea demersului său, consilierul a invocat existența pe rolul instanțelor civile a unor cauze cu privire la eliberarea din funcție a mai multor persoane, urmare a concluziilor înscrise în actul de control înregistrat sub nr. \_\_\_\_\_

Procurorul militar a considerat că, dacă informațiile privind data primirii dosarului, data înregistrării, procurorul căruia i-a fost repartizat spre competență soluționare, stadiul cercetărilor, sunt de ordin general, cea vizând începerea sau nu a

urmăririi penale în rem sugerează adoptarea unei astfel de măsuri și încercarea de a face presiuni pentru a impune un anumit mod de soluționare a cauzei.

Conform art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, „judecătorul și procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acestora, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii”.

Conform art. 64 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată, „în soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege, fiind interzisă intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției”.

Potrivit înțelegerii generale a noțiunii, independența este „situația unei persoane care judecă lucrurile și acționează în mod independent, neinfluențată de alții. Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci, în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților.

Astfel cum a fost analizată, prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție (influență) externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. la pct. 4 prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

În Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. (11) din

capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție”.

Din examinarea actelor normative mai sus enumerate se poate concluziona că independența procurorului se referă la efectuarea urmăririi penale și adoptarea soluției și nu poate fi extinsă la aspecte de natură administrativă cum ar fi modul în care s-a realizat cartarea lucrării de către procurorul militar șef secție, chiar și în situația în care aceasta ar fi eronată.

Imixtiunea în activitatea procurorului este definită ca un amestec ilegal, nejustificat, nedorit în activitatea jurisdicțională a acestuia, tinzând la știrbirea libertății și independenței și la impunerea unui punct de vedere, având drept finalitate emiterea unei soluții ce nu este conformă propriei convingeri.

Noțiunea de imixtiune presupune orice atingere adusă principiilor independenței și imparțialității, indiferent dacă prin actul de imixtiune autorul său urmărește sau nu realizarea unui interes.

Pentru a se putea vorbi despre imixtiune este necesar ca intervenția să vizeze activitatea jurisdicțională a unui alt magistrat, pentru a-l determina să adopte o anumită decizie (soluție) contrară convingerilor sale.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că nu poate fi considerată ca fiind o imixtiune dispoziția administrativă a procurorului șef secție de înregistrare a respectivului act de control în Registrul de urmărire penală și supraveghere, întrucât prin această măsură nu i s-a impus procurorului militar maniera de administrare a probatoriului, de interpretare a acestuia, tactica de anchetă, sau adoptarea altor măsuri procedurale, ci doar i s-a cerut să soluționeze cauza, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Într-o astfel de împrejurare, în sarcina magistratului \_\_\_\_\_ nu se poate reține o imixtiune, nefiindu-i afectată procurorului Vasilache Ion independența în soluționarea cauzei, cu atât mai mult cu cât în dosarul penal r \_\_\_\_\_ ceta nu a înțeles să desfășoare nicio activitate de cercetare penală.

În ceea ce privește demersul procurorului \_\_\_\_\_ i

- de a solicita inițial verbal și ulterior printr-o adresă,

date privind stadiul dosarului penal nr. \_\_\_\_\_, nu poate fi considerat ca un act de ingerință în activitatea procurorului militar, întrucât justifică un interes legitim public. Informațiile solicitate ce vizau data înregistrării, procurorul căruia i-a fost repartizat spre soluționare cauza, stadiul cercetărilor, începerea sau nu a urmăririi penale în dosarul nr. \_\_\_\_\_ se circumscriu Legii nr. 544/2001, nu aduc atingere valorilor ocrotite de lege și nici nu perturbă sau periclitează buna desfășurare a urmăririi penale.

Plenul constată că, potrivit ordinului ministrului Apărării Naționale, magistratul \_\_\_\_\_ avea atribuții de coordonare a activităților derulate de Direcția investigare a corupției și fraudelor, Corpul de control și inspecție și Direcția audit intern, instituții care au făcut parte din comisia mixtă de control desfășurată la Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” și care au întocmit actul de constatare înregistrat sub nr. \_\_\_\_\_

Conduita procurorului \_\_\_\_\_ nu poate fi apreciată de natură a crea presiune, respectiv de a aduce atingere independenței și imparțialității procurorului militar, deoarece, în desfășurarea activității specifice funcției de consilier al ministrului apărării naționale, aceasta a efectuat demersuri pentru furnizarea de informații în legătură cu dosarul aflat pe rolul parchetului, demersuri în concordanță atât cu normele legale care guvernează activitatea organelor implicate în înfăptuirea justiției, cât și cu principiul separației puterilor în stat garantat de art. 1 paragraful 4 din Constituție.

Pentru considerentele de mai sus, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii își însușește conținutul răspunsului Inspecției Judiciare la obiecțiunile formulate de domnul procuror militar la raportul întocmit și apreciază că în cauză nu a fost afectată imparțialitatea și independența profesională a procurorului militar Ion Vasilache din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare.

Față de cele expuse, art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 75 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL  
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII**

**HOTĂRĂȘTE**

**Art.1** – Respingerea cererii de apărare a imparțialității și independenței profesionale formulată de procurorul militar șef Ion Vasilache din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare.

**Art.2** - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 19 septembrie 2013

**Președinte,**

**Procuror Oana Andrea SCHMIDT HĂINELĂ**

